

LEDARE

Ledare: Vinnare: McCain

PUBLICERAD 2008-03-18

UTVALD LÄSNING I DIN MEJLBOX

Skaffa nyhetsbrev

DN:s chefredaktör Peter Wolodarski väljer ut veckans mest läsvärda artiklar.

Kampen mellan Hillary Clinton och Barack Obama fortsätter. För att förstå dynamiken räcker det att läsa William Goldings ”Flugornas herre”.

Starta med ett pojkgäng, en stam, ett parti. Splittra i två grupper. Utse en vit, äldre kvinna till ledare för den ena gruppen, en svart yngre man till ledare för den andra gruppen. Låt dem kämpa om att besegra varandra, i veckor, månader, halvår. Där det från början fanns små åsiktsskillnader, och betydande sympati, uppstår efter hand starka gruppljaliteter. Över-engagerade anhängare börjar säga och göra saker som retar upp det andra gänget. Efter en tid föder det fiendebilder, av illvilja och konspiration. Ogillande övergår i hat, som i sin tur får ursäktade metoder som var otänkbara från början.

Där befinner sig kampanjerna i dag. Från Hillary Clinton-lägret har man spelat på rasfaktorn, och inte alltid subtilt. Om Clinton kan få Barack Obama att uppfattas som en ”svart kandidat” och inte en rasöverbryggande politiker för en ny tid – då kan senator Clinton räkna med många röster från lågutbildade vita. Den gångna veckan kom det rakt ut från Hillary Clintons mest prominenta anhängare: Geraldine Ferraro, som var Walter Mondales kandidat till posten som vicepresident i valet 1984. Hon yttrade i en tidningsintervju, med arrogans, att Barack Obama har nått dit han har nått för att han är svart. Men detta var bara en i en serie av exempel på hur Clinton spelar ras- och fördomskortet. I en intervju för teveprogrammet ”60 minutes” svarade Hillary Clinton att Barack Obama inte är muslim ”as far as I know” – ett skickligt svar för att ge vatten på kvarnen för dem som sprider misstanken att senator Obama kan vara en ”Manchurian Candidate” (dold företrädare för jihadister).

Barack Obama har med sitt budskap om samarbete över gamla gränser – politiskt och etniskt – sökt ”be to politics what Tiger Woods is to golf”, det vill säga en ledare för en ny och öppnare tid. Detta är vad som har skapat en sådan stämning av hopp omkring honom, särskilt i nya generationer. Men den gamla politikens företrädare vill riva ner honom från hoppets piedestal. Härromdagen fick Clintonlägret betydande draghjälp från inspelningar av predikningar hållna av Obamas pastor i Chicago sedan 20 år, Jeremiah Wright, som stått honom nära. Dessa predikningar visade sig vara raka motsatsen till Obamas

budskap: hatfyllda, raspräglade och framförda i en ton som skrämmer det vita Amerika. De kan komma att allvarligt skada senator Obama bland vita lågutbildade i Pennsylvania, där Clinton satsar allt för att vinna stort.

Hillary Clinton ger aldrig upp, konstaterar professor Erik Åsard i sin bok "Hillary Clinton – en politisk biografi" (Historiska Media). Barack Obama har vunnit dubbelt så många stater, har ett övertag på 700 000 röster i primärvalen så här långt och har just nu 159 fler valda delegater till partikonventet i Denver i augusti. Hillary Clinton måste vinna hela 65 procent av delegaterna i de återstående primärvalen för att komma i kapp. Likväl fortsätter hon. Hon hoppas att något ska hända som gör att kretsen av "superdelegater" – kongressmän med flera – ska finna Obama olämplig som kandidat. Och hon hoppas kunna bringa in delegater även från de av partiet ogiltigförklarade valen i Florida och Michigan.

Omval här i Florida ter sig osannolikt. Och det val som företogs, med stort övertag för senator Clinton, kan inte förklaras giltigt i efterhand. Poströstning har lanserats som ett alternativ, men är tekniskt inte genomförbart. I Michigan, där Obama inte ens stod på valsedeln, är omval mer realistiskt. Men problemet Florida kan komma att hänga med ända fram till konventet.

Opinionsundersökningar tyder på att logiken från "Flugornas herre" gör sig gällande: ju längre striden pågår och ju hätskare den blir, desto svårare får respektive lägers anhängare att vid förlust tänka sig att rösta på den andra kandidaten. Om avgörandet kom snart, skulle dessa känslor nog gå att kyla ner. Men om striden drar ut ända till i augusti blir det svårare. Och inför de många oberoende väljarna i mittfältet gör Hillary Clinton och Barack Obama för närvarande ett gott jobb med att sänka förtroendet för båda.

Just nu leder John McCain stort i Florida, mot såväl Clinton som Obama. Han leder även i de viktiga industristaterna Ohio, Pennsylvania och Michigan, liksom nationellt.

På Saint Patrick's Day påminner Newsweeks Michael Hirsh om en gammal irländsk barnramsas, som kommentar till striden Obama–Clinton:

There once were two cats of Kilkenny.

Each thought there was one cat

too many.

So they fought and they fit, and they

scratched and they bit.

Till excepting their nails and the

tips of their tails.

Instead of two cats there weren't any.

Översättning omöjlig.

TEXT

Hans Bergström

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt